

Sygn. akt I C 29/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Głubczycach, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Daria Dusanowska

Protokolant: sekretarz sądowy Barbara Kaźmierczak

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 roku, 23 maja 2017 roku, 27 czerwca 2017 roku w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa **U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.**

przeciwko **M. K.**

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie kwoty 39.108,96 zł (trzydzieści dziewięć tysięcy sto osiem złotych 96/100),

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała.

Sygn. akt I C 29/17

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do tutejszego Sądu w dniu 27 września 2016 roku powód U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego M. K. kwoty 58.197,23 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż stroną pozwaną oraz Bank (...) S.A. w G. łączyła umowa bankowa z dnia 23 czerwca 2008 r., na podstawie której Bank oddał do dyspozycji strony pozwanej środki pieniężne. Strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując na rzecz Banku płatności w sposób przewidziany w umowie, wobec czego Bank wypowiedział umowę. W dniu 23 marca 2015 r. Bank (...) S.A. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanego.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 grudnia 2016 r. sygn. akt I Nc(...) Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w G. uwzględnił w całości żądanie pozwu.

Od przedmiotowego nakazu zapłaty pozwany M. K. złożył sprzeciw zaskarżając nakaz w całości /karta 42 akt/ i podnosząc zarzut przedawnienia.

Powód w odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty /k.46-53 akt/ powód podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, jednocześnie cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia o kwotę w wysokości 39.108,96 zł tj. o

kwotę 7.620,95 zł w zakresie kapitału wynikającego z przedawnionych rat kredytu oraz o kwotę 31.488,01 zł w zakresie odsetek umownych za opóźnienie.

W piśmie procesowym z dnia 08 marca 2017 r. /k. 68 akt/ powód oświadczył, iż umowa kredytu nr (...) z dnia 23 czerwca 2008 r. nie została wypowiedziana.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 czerwca 2008 r. pomiędzy (...) Bankiem Spółka Akcyjna z siedzibą w G. a M. K. doszło do zawarcia umowy kredytu gotówkowego nr (...), na mocy której Banku dzielił kredytobiorcy kredytu gotówkowego w wysokości 32.241,68 zł na okres od dnia 23 czerwca 2008 r. do 23 czerwca 2015 r.

dowód: - umowa kredytu gotówkowego nr (...) – k. 20-23 akt,

- kalendarz spłat – k. 59-63 akt,

Pismem z dnia 12 lutego 2009 r., w związku z niedotrzymaniem warunków udzielenia kredytu, (...) Bank S.A. z siedzibą w G. wypowiedział M. K. umowę kredytu (...) z dnia 23 czerwca 2008 r. z dniem 24 marca 2009 r.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w G. z dnia 06 lipca 2009 r. sygn. akt I Co (...) nadano klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez (...) Bank S.A. z siedzibą w G. nr 943/09/MB z dnia 05 kwietnia 2009 r. przeciwko dłużnikowi M. K. z tytułu kredytu nr (...) z dnia 23 czerwca 2008 r.

dowód: - dokumenty znajdujące się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w G. sygn. akt I Co (...)

Umową z dnia 23 marca 2015 roku Bank (...) S.A. z siedzibą w G. dokonał przelewu wierzytelności na rzecz U. Niestandardowy Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.. Przedmiotowa umowa objęła m.in. wierzytelność przysługującą zbywcy przeciwko M. K. z tytułu umowy kredytu nr (...)

dowód: - umowa przelewu wierzytelności – k. 24-25 akt,

- wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy przelewu wierzytelności – k. 26 akt,

- wykaz wierzytelności przelanych – k. 27 akt,

- zawiadomienie o cesji – k. 28 akt,

- wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego – k. 29 akt,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w zakresie w jakim nie zostało cofnięte nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny sprawy ustalono w oparciu o dowody z dokumentów, których prawdziwości i wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron i które również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Zgodnie z treścią przepisu art. 203 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

Wobec złożonego przez powoda przed rozprawą oświadczenia o cofnięciu powództwa co do kwoty 39.108,96 zł, postępowanie w tymże zakresie podlegało umorzeniu.

Odnosząc z kolei do poniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia, to w ocenie Sądu przedmiotowy zarzut zasługuje na uwzględnieniu, co w konsekwencji skutkuje oddaleniem powództwa.

Zgodnie z treścią art. 118 k.c. termin przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż umowa kredytu została zawarta przez (...) Bank S.A. z siedzibą w G. w ramach prowadzonej przez ten podmiot działalności gospodarczej, a zatem termin przedawnienia w niniejszej sprawie wynosił 3 lata.

Przepis art. 123 § 1 k.c. przewiduje przerwanie biegu przedawnienia. W przepisie tym ustawodawca enumeratywnie wskazał okoliczności, które powodują przerwanie biegu terminu przedawnienia, do których zaliczono:

1. każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia zaspokojenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
2. uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
3. wszczęcie mediacji.

Dokonując oceny zarzutu przedawnienia podkreślenia wymaga, iż powodem w niniejszym postępowaniu jest nabywca wierzytelności nie będący bankiem, zaś pierwotny wierzyciel, będący bankiem, czynności egzekucyjne podejmował na podstawie wystawionego przez siebie bankowego tytułu egzekucyjnego.

Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 29.06.2016 r. sygn. akt III CZP 29/16 stanowisko, iż nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.) oraz stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 2017 r. sygn. akt III CZP 17/17, iż wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie przerywa biegu przedawnienia roszczenia objętego tym tytułem wobec cesjonariusza niebędącego bankiem.

Zgodnie z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego zarówno złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, jak i wszczęcie postępowania egzekucyjnego na podstawie takiego tytułu wykonawczego przerywa na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. bieg przedawnienia jako czynność przedsięwzięta bezpośrednio w celu egzekwowania roszczeń (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03, OSNC z 2005 r., nr 4, poz. 58, wyroki 23 listopada 2011 r., IV CSK 156/11, OSNC - ZD z 2013 r., nr 1, poz. 7, z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, OSP z 2014 r., nr 6, poz. 60, z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04, z dnia 22 stycznia 2008 r., V CSK 386/07, z dnia 21 maja 2010 r., II CSK 614/09, z dnia 4 października 2012 r., I CSK 90/12 - nie publ.). Rozpoczęcie na nowo biegu przedawnienia następuje bądź z chwilą prawomocnego zakończenia postępowania klauzulowego, bądź z chwilą zakończenia postępowania egzekucyjnego, w tym jego umorzenia (art. 826 k.p.c.) a wyjątek stanowi umorzenie na podstawie art. 823 lub 825 pkt 1 k.p.c. albo zwrot wniosku, które niweczą materialnoprawne skutki przerwy przedawnienia (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14, OSNC z 2015 r., nr 12, poz. 137, wyroki z dnia 10 października 2003 r., II CK 113/02, OSP z 2004 r., nr 11, poz. 141, z dnia 23 stycznia 2007 r., V CSK 386/07, z dnia 14 kwietnia 2011 r., IV CSK 439/11, z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14 - nie publ.). Natomiast umorzenie postępowania z urzędu z przyczyny bezskuteczności egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. powoduje, że bieg przedawnienia roszczenia stwierdzonego tytułem wykonawczym rozpoczyna się na nowo.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 k.c.). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu. W przypadku wierzytelności

objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się jednak odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności; nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne (vide: uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2004 r., III CZP 9/04, OSNC z 2005 r., nr 6, poz. 98, z dnia 22 lutego 2006 r., III CZP 129/05, OSNC z 2007 r., nr 1, poz. 4, z dnia 19 lutego 2015 r., III CZP 103/14). Cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank i musiał ustalić istnienie roszczenia w drodze procesu sądowego, uzyskać nowy tytuł wykonawczy i dopiero na jego podstawie egzekwować roszczenie.

Przerwanie biegu przedawnienia na podstawie art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. następuje, co do zasady, tylko pomiędzy stronami postępowania, jeżeli z istoty łączącego je stosunku prawnego wynika, że są materialnie zobowiązane lub uprawnione, a więc skutek przerwania zachodzi tylko w podmiotowych i przedmiotowych granicach czynności podjętej przez wierzyciela. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 r., II CSK 196/14). Wniosek o wszczęcie egzekucji wywołuje zatem skutek przerwy wtedy, gdy pochodzi od wierzyciela wskazanego w tytule egzekucyjnym, na rzecz którego została wydana klauzula wykonalności; nie jest bowiem wystarczająca tożsamość wierzytelności lecz konieczna jest również identyczność osób, na rzecz których czynność ta została dokonana. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Podkreślenia wymaga, że przerwa biegu przedawnienia została spowodowana czynnością banku zmierzającą do egzekwowania roszczenia, podczas gdy nabywcy nie będącemu bankiem miałyby służyć do jego dochodzenia. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym, natomiast nabywca wierzytelności nie będący bankiem, nawet jeżeli nabycie nastąpiło po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. i rozpoczęciu biegu terminu przedawnienia w stosunku do banku na nowo, nie może się powołać na przerwę biegu przedawnienia wywołaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela - banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, po pierwsze wbrew twierdzeniom powoda wskazać należy, iż umowa kredytu nr (...) została wypowiedziana z dniem 24 marca 2009 r., co jednoznacznie wynika z treści wypowiedzenia znajdującego się w aktach sprawy o sygn. akt I Co (...). Przy czym oczywistym jest, iż skutkiem wypowiedzenia umowy była wymagalność całości zadłużenia, wobec czego stanowisko powoda o odrębnej wymagalności poszczególnych rat pozostaje całkowicie bezzasadne. Jednocześnie stwierdzić należy, iż w stosunku do powoda nie będącego bankiem nie doszło do przerwania biegu terminu przedawnienia w wyniku działań podejmowanych przez pierwotnego wierzyciela na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego (tj. złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu). Skoro zatem roszczenie stało się wymagalne z dniem 24 marca 2009 r. tj. w dniu wypowiedziana umowy, to mając na względzie trzyletni termin przedawnienia uznać należy, iż wytoczenie powództwa w dniu 22 września 2016 r. (data złożenia pozwu w placówce pocztowej) nastąpiło już po upływie terminu przedawnienia roszczenia.

Reasumując powyższe rozważania, uwzględniając zarzut przedawnienia roszczenia Sąd oddalił powództwo U. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

Mając na względzie powołane okoliczności, na podstawie wskazanych przepisów, orzeczono jak w sentencji wyroku.